

Скарбничка

Дитяча газета

- Дорогой ценой **2**
 Пригоди шукачів **4**
 Оце так засіб! **5**
 Пофарбована квітка **7**
 Ролики **8**
 Веселый English **9**
 Мандрівник із країни Китанії **10**

Охорона

Ліда з мамою ось уже протягом шести годин сиділи в сімферопольському аеропорту, чекаючи на свого літака. Диспетчер уже кілька разів оголошував час вильоту, але згодом повідомляв, що рейс переноситься на пізніший термін.

— Коли ж ми потрапимо додому? Вже дев'ята година вечора! — схвильовано вигукнула Ліда. — Пізніше транспорту просто не буде.

— З аеропорту в місто нас привезе спеціальний автобус, а там Бог допоможе, не турбуйся, — сказала мама.

І лише о 22 годині 30 хвилин було оголошено посадку на їхній літак. Зайнявши свої місця в салоні літака, Ліда з мамою подумки ще раз попросили Божої охорони в польоті. За кілька хвилин після вильоту вони спокійно заснули.

Розбудив їх голос бортпроводниці, який оголошував порядок виходу з літака. Виявляється, вони вже прибули в рідне місто. Але чому пасажери такі схвильовані?

— Що трапилося? Чому ви такі збентежені? — запитала мама в жінки, що сиділа поруч.

— А ви подивіться на годинник, — пролунала відповідь.

Мама не повірила своїм очам. На годиннику було вже близько другої ночі. А в польоті вони мали бути лише сорок хвилин.

— Поки ви солодко спали, ми всі тут так налякалися! Літак ніяк не міг випустити шасі. Однак Бог є на світі, коли все так обійшлося щасливо — і посадка завершилася.

— Ми просили Його охорони і вірили, що Він нас збереже! — сказала мама, щиро дякуючи Богові за спасіння їхнього життя.

Розмалюй

Тихо тикают часы
 Сутки напролет...
 Рокот взлетной полосы,
 Долгий перелет-
 Это то, что впереди,
 В планах, а пока
 Сердце гулкое в груди
 Дрожь берет слегка.
 Льется трепетно в окно
 Тихий звездный свет.
 Все на Небе решено
 И придет ответ.
 Пусть утихнет дрожь тревог
 В сердца уголке.
 Будет все, как скажет Бог.
 Ты — в Его руке.

Звонок о помощи

3

Скромность

6

Мальш

11

Дорогой ценой

Скучно. Все мне надоело!
За окном уже стемнело.
Да и нету там ребят.
Дождь идет три дня подряд.

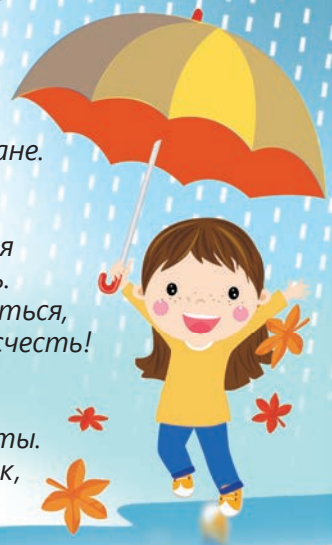
Может быть, помыть посуду?
Ведь читать уже не буду,
Телевизор надоел,
Даже играм есть предел.

Решено. Фартук надела
И взялась уже за дело,
Как почувствовала вдруг –
Изменилось все вокруг!

Веселей затарабанил
Дождь осенний за окном,
Карандаш нашла в кармане.
Он напомнил мне о том,

Что неплохо бы заняться
Рисованием – время есть.
Стоит лишь за дело взяться,
Будет столько дел – не счесть!

Можно навести порядок
И полить в горшках цветы.
После дел и отдых сладок,
И рождаются мечты.

Миша открыл коробку, и друзья стали разглядывать его коллекцию. Там было много пластилиновых фигурок. Мишины глаза засияли, когда он услышал восхищенные возгласы своих одноклассников:

– Ух ты, какой динозавр!
– А слон, слон какой! Посмотрите!

– Миша, ты настоящий скульптор. Я бы никогда так не смог...

– А мне больше всего понравился этот конь.

Потом Миша рассказал всем, что это папа научил его лепить. Сначала у него плохо получалось. И прошло немало вечеров, пока наконец Миша смог научиться лепить из пластилина разных животных.

Внезапно к ним подошла целая группа незнакомых ребят. Все они были старше Миши и его друзей. Вначале они держались на расстоянии, потом подошли ближе

и тоже стали разглядывать Мишину коллекцию. Некоторые из них даже закурили, начали перешептываться.

– Что это у тебя? А ну-ка покажи, – сказал один из них и стал грубо расталкивать мальчишек, чтобы взять коробку. А взяв ее, быстро отошел в сторону.

– Прощайся со своим стадом, скульптор! – сказал он. Поставил коробку на землю и занес над ней свою ногу.

– Не делай этого! – закричал Миша и бросился в защиту.

– Деньги гони, малый, если хочешь получить обратно свою коробку.

– Но у меня нет денег! – попробовал возразить Миша.

– Ну, раз денег нет, ты заплатишь подороже! – и с этими словами парни толкнули Мишу на землю.

Слава Богу, что в это время мимо проходил сосед Миши – дядя Игорь, а

то неизвестно, чем бы все закончилось. Незнакомая компания быстро скрылась за домом.

– Стоило ли тебе так рисковать из-за какого-то пластилина? – спросил дядя Игорь.

– Но ведь все это я сделал сам! – возмутился Миша, прижимая к груди свою коллекцию. – Как я мог спокойно смотреть, как они уничтожают мое творение?!

Иисус тоже не мог равнодушно смотреть, как Его любимое творение погибает в плену греха и смерти. Ценой собственной жизни Он купил наше спасение. А еще Он продолжает творить Свои удивительные чудеса. И самое большое из них происходит прямо сейчас, когда меняются наши сердечки – становятся добрее и послушнее. Давайте радоваться тому, что мы имеем такого замечательного Спасителя!

Лабіринт

Допоможи єноту пройти лабіринт та дістатися до стиглої полуниці.

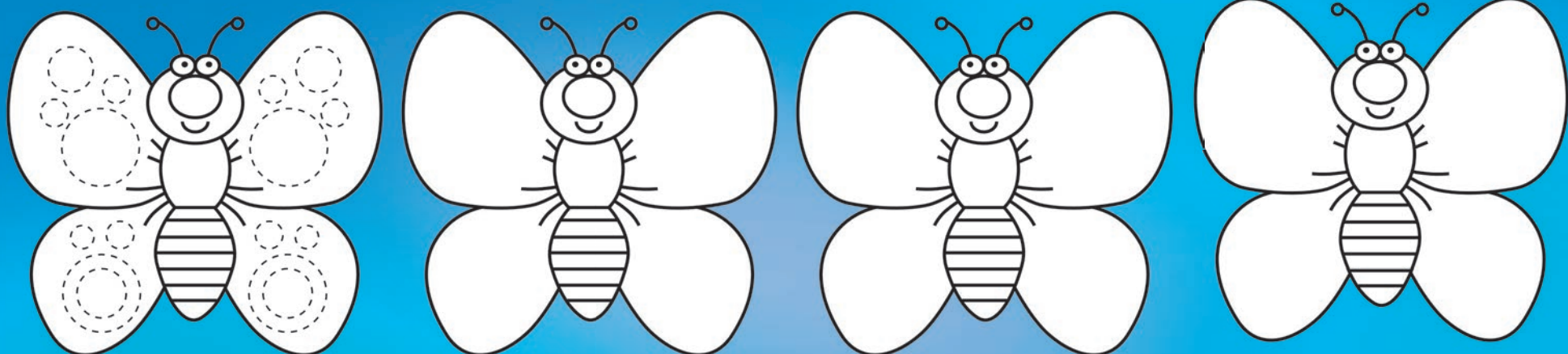

Листья желтые кружатся,
Наземь ковриком ложатся.
Желтых листьев хоровод
Осенью случается.
Танец этот — каждый год.
Как он называется?

(Листопад)

Метелик

Домалюй узори всім метеликам, як показано на малюнку, розмалюй їх.

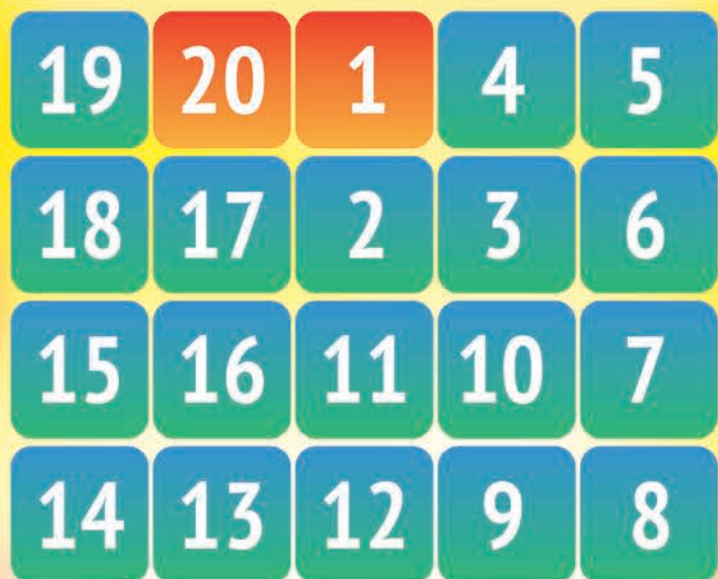

Доріжка «Равлик»

Обведи панцир
равлика, не виходячи
за його межі.

Математичний лабіринт

Порахуй від 1 до 20,
пройшовши цей
лабіринт.

Раскрась

Соедини точки
по цифрам и раскрась.

Іграшки

— Не чіпай, це моя машинка. І відерце теж моє, воно зараз мені потрібне. Ой, ти зламаєш мою лопатку! Чому ти не приніс своїх іграшок? Це все моє, зрозумів? — заявив малий своєму сусідові по пісочниці.

Той образився і спохмурнів.

— Костику, чому ти не поділився з хлопчиком іграшками? — запитала мама. — Негарно бути скупим. Тобі ж неприємно, коли хтось не дає тобі погратися відерцем або м'ячиком. Запропонуй хлопчикові свої іграшки, синку.

Костик, трохи подумавши, сказав:

— Я йому завтра дам.

Може, й ми іноді так відповідаємо, як цей хлопчик?

З хлопчиком Володею стався у школі цікавий випадок. На перерві, коли хлопчики бавилися своїми машинками, до них підійшов директор школи і сказав: «Хлопчики, хто подарує мені свою машинку?»

Хлопці засміялися. Вони думали,

що директор жартує. Та коли Сергій Олександрович повторив своє прохання, дехто з хлопчиків сказав, що спочатку запитає дозволу в батьків, інші, опустивши голови, мовчали. Володя раптом пригадав біблійний вірш, прочитаний уранці, і з готовністю простягнув директорові іграшку.

— Візьміть мою, Сергію Олександровичу!

Директор узяв машинку і уважно подивився хлопчикові у вічі.

— Як тебе звати? — запитав він після короткої паузи.

— Володя Севастьянов.

— Ось що, Володю. Дуже вдячний тобі, ти — мій друг. Зараз я подарую тобі машинку, — і він повернув хлопчикові його іграшку.

Потім, подумавши, дістав з кишені ручку і простягнув її своєму новому другові.

— Це тобі на знак нашої дружби!

Послух Ісусовим словам завжди приносить благословення.

Хелен Робинсон

ЗВОНОК о помощи

дома?» Но к двери никто не подходил. Подергав ручку, он обнаружил, что дверь открыта. Он осторожно открыл дверь и обнаружил женщину, лежащую без сознания на полу.

Быстро осмотрев женщину, он понял, что случилось. Пожилая женщина,

упав с инвалидного кресла, ударила головой об пол. Вскоре приехала машина скорой помощи, собака оставалась постоянно возле женщины, пока санитары несли ее в машину. Женщина пришла в себя в больнице. Она осталась жива благодаря своей собаке по кличке Вера. Вера — необычная собака. Она обучена помогать своему хозяину по дому. Вера знала, как набрать телефонный номер, чтобы позвать на помощь. Пожилая женщина сама не могла позвонить по телефону, но, к счастью, ее собака знала, как позвонить о ней.

Как замечательно, когда рядом есть тот, кто позаботится о тебе!

«Это 911. Чем я могу вам помочь?» — спросил диспетчер, подняв трубку телефона. В ответ он услышал лай собаки, настойчивый, требовательный. «Наверное, что-то случилось», — думает он. Выяснив адрес, откуда раздался звонок, диспетчер направляет туда полицейского, чтобы выяснить ситуацию.

Офицер приехал по указанному адресу и обнаружил собаку породы ротвейлер, смотрящую на него из окна прихожей. Он постучал в дверь, а потом крикнул: «Кто-нибудь есть

Создай свою картину

Разгадай загадку, вырежь картинки и приклей на место соответствующего номера. Если ты все сделаешь правильно, у тебя получится красивая картина.

1

2

2

3

11

6

5

7

8

10

9

4

1. Светит ярко нам в оконце, потому что это ...
2. Белая на небе кучка. Идет дождик. Это – ...
3. Слышу голос я синички, знаю точно – это ...
4. Цветок красивый я сорву, скошу зеленую ...
5. Утром выйду на крыльцо и увижу ...
6. Разноцветная дуга, это точно – ...

7. В месте мы живем крутом, это мой уютный ...
8. Держит он огромный мячик, это очень сильный ...
9. Любит громко пореветь, когда меда нет, ...
10. Рядом с деревом лужочек, а на нем растет ...
11. Висит очень высоко воробьиное ...

Ответы: солнце, тучка, птичка, трава, дерево, радуга, дом, мячик, медведь, грибочек, гнездо.

Оце так засіб!

– Віталику, чому ти сидиш такий сумний? – звернувся до хлопчика дідусь Єгор, котрий був його сусідом.

– Бо голова болить, – вимовив Віталік. Він справді від самого ранку почувався недобре.

– Голова болить? – перепитав дідусь. – Може, у тебе висока температура?

Дідусь доторкнувся до Віталикового чола та руки. Вони не були гарячими.

– Ох, ранувато тобі ще хворіти, – зітхнув дідусь Єгор, – але ж час нині такий. А хочеш, я навчу, як зарадити твоєму здоров'ю?

Віталік на знак згоди кивнув головою.

– Це старий спосіб, до того ж я його на собі випробував. Я колись також став піддаватися трохи хворобам: то у спині заколе, то голова заболить... Та ось одного разу я прочитав у Святому Письмі такий рецепт: «Щоб вламати голодному хліба свого, а вбогих

бурлаків до дому впровадити... і хутко... рана твоя заросте». Тож я вирішив прислухатися до цієї поради. Іду на роботу – беру не один бутерброд, а два, щоб поділитися. У лісі ягід назбирав – обов'язково пригощу сусідів. Виявляється, це так приємно, коли бачиш радість на обличчях своїх ближніх, коли відчуваєш їхню вдячність. І ти знаєш, я раптом помітив, що перестав хворіти. Пізніше, через багато років, почув, що гарний настрій сприяє одужанню. Так що спробуй, синку, – і тобі повинно допомогти.

– Дякую, дідусю за пораду. І пригощайтесь насінням. Я ще й товаришів пригощу, – сказав Віталік і весело побіг до сусіднього двору.

– Здається, йому вже допомогло, усміхнувшись, подивився услід дідусь Єгор.

Запрошуємо і вас, дорогі друзі, випробувати на собі цей чудовий засіб, який відновлює здоров'я.

Чарльз Миллс

Опасность

Пролетело теплое лето, оставив в нашей памяти замечательные воспоминания. Но в памяти остаются и тревожные мгновения...

Анна и ее воспитательница по лагерю миссис Кохран сидели у пристани, наслаждаясь солнцем. День был наполнен походами в лес, вкусными обедами и купанием в озере.

Внезапно девушки увидели любопытный предмет. Камера велосипеда, возможно, из соседского лагеря, что располагался выше по течению, плыла довольно близко от них. Не задумываясь, миссис Кохран вытащила ее из воды и положила рядом с ними. Она хотела вернуть ее законному хозяину.

«Мне жарко, – призналась Анна, – давай искупаемся».

Миссис Кохран улыбнулась; «Кто последний прыгнет, тот проиграл!»

Радостно визжа, они прыгнули с шумом и брызгами в воду. Но неожиданно обе

поняли, что они не знают этого места. Глубина была более двух метров, а Анна к тому же плохо плавала. Миссис Кохран исчезла под водой, чтоб поддержать Анну, и вновь появилась, откашливаясь.

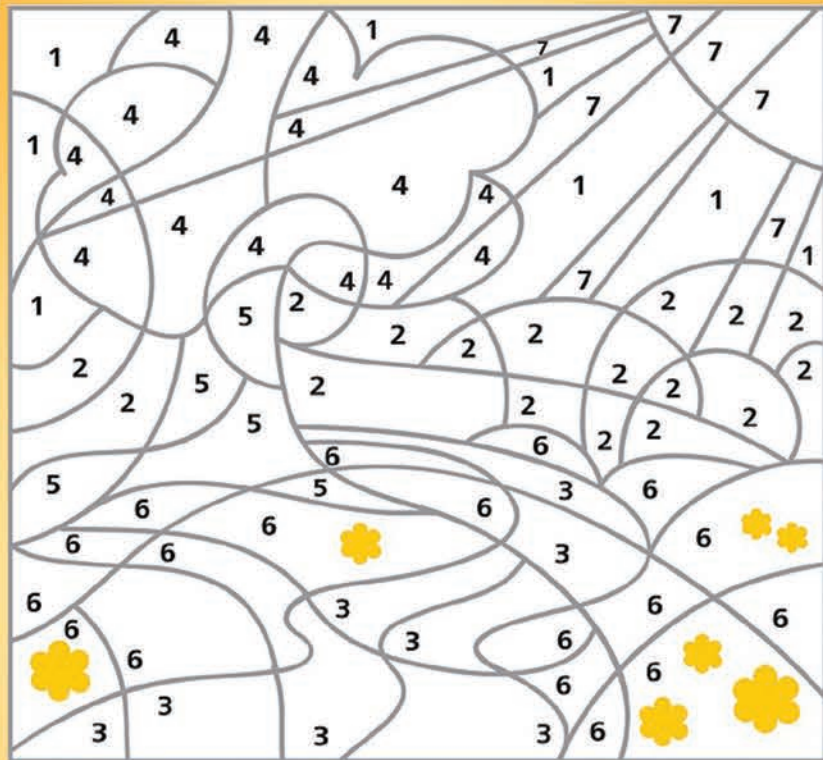
«Помогите!» – кричала, задыхаясь, Анна, пытаясь оставаться на поверхности. – Помогите!»

Обе были в опасности. Обе нуждались в спасении. Вот тогда воспитательница вспомнила про велосипедную камеру.

«Кинь камеру!» – крикнула она стоящей на берегу девушке. – Поскорее!»

Та схватила резиновую камеру и кинула ее в воду. Она хорошо прицелилась, и спасительный предмет приводнился точно между двумя борющимися за жизнь девушками. Держась за камеру, они поплыли назад к берегу и, отдышавшись, благодарили Бога за эту камеру, которая случайно оказалась рядом в нужный момент.

Розмалюй за цифрами

1 2 3 4 5 6 7

Соседу Сереже купили щенка. Сегодня он вывел его погулять. Их радость увидел я издали – Теперь другу некогда будет скучать!

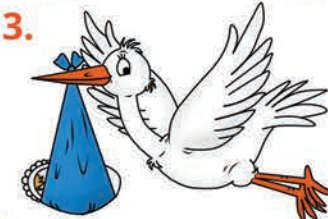
Мне тоже не скучно с котенком моим, Сейчас вот налью я ему молочка. Он с блюдца уже научился лакать, Хоть меньше соседского даже щенка.

С Сережей мечтаем мы их подружить, Пусть будет, как в Царстве Иисуса Христа, Где волк и овца будут рядышком жить, И нас не обидит никто никогда.

Кроссворд

по горизонтали

по вертикали

Скромность

В одно суровое и голодное время жил один добрый богатый человек. Он с сочувствием относился к голодавшим детям. Однажды он объявил, что каждый ребенок, который будет приходить к нему в полдень, получит маленькую булку хлеба. Откликнулось около 100 детей самого различного возраста. В назначенное время все они пришли. Слуги вынесли большую корзину, наполненную булками хлеба. Дети с жадностью набросились на корзину, отталкивая друг друга и стараясь ухватить самую большую булку. Некоторые благодарили, другие же забывали поблагодарить. Стоя в стороне, этот добрый человек наблюдал за происходившим. Его внимание привлекла стоявшая в стороне маленькая девочка. Как последней, ей досталась самая маленькая булка. На следующий день он постарался навести поряд-

док, но эта девочка опять оказалась последней. Он заметил также, что многие дети тут же откусывали от своей булки, в то время как малышка относила ее домой. Богач решил узнать, что это за девочка и кто ее родители. Оказалось, что она была дочерью бедных людей. У нее был еще маленький брат, с которым она и делила свою булку. Богач приказал своему пекарю положить в самую маленькую булку талер*. На следующий день пришла мать девочки и принесла эту монету обратно. Но богач сказал ей:

— Ваша дочь так хорошо вела себя, что я решил вознаградить ее за скромность. И впредь с каждой маленькой булкой вы будете получать монету. Пусть она будет для вас поддержкой в это трудное время.

Женщина от всего сердца поблагодарила его. Дети каким-то образом

проведали о великодушии богача по отношению к малышке, и теперь некоторые из мальчиков старались непременно получить самую маленькую булку. Одному это удалось, и он тут же нашел монету. Но богач сказал ему:

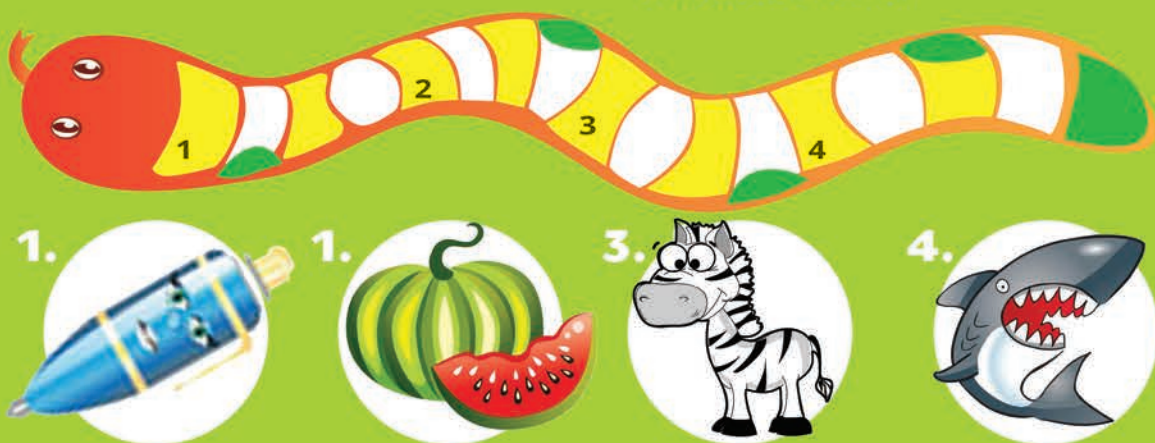
— Этим я вознагра-
дил малышку за то, что
она всегда была самой
скромной, и за то, что
она всегда делила бул-
ку со своим младшим
братом. Ты же — самый
невоспитанный, и я еще
не слышал от тебя слов
благодарности. Теперь
ты целую неделю не бу-
дешь получать хлеба.

Этот урок пошел впрок не только этому мальчику, но и всем остальным. Теперь уже никто не забывал благодарить. Малышка перестала получать талер в булке, добрый человек же продолжал оказывать поддержку ее родителям в течение всего голодного времени.

** Талер — название крупной серебряной монеты.*

Кроссворд «Змейка»

Отгадай слова.

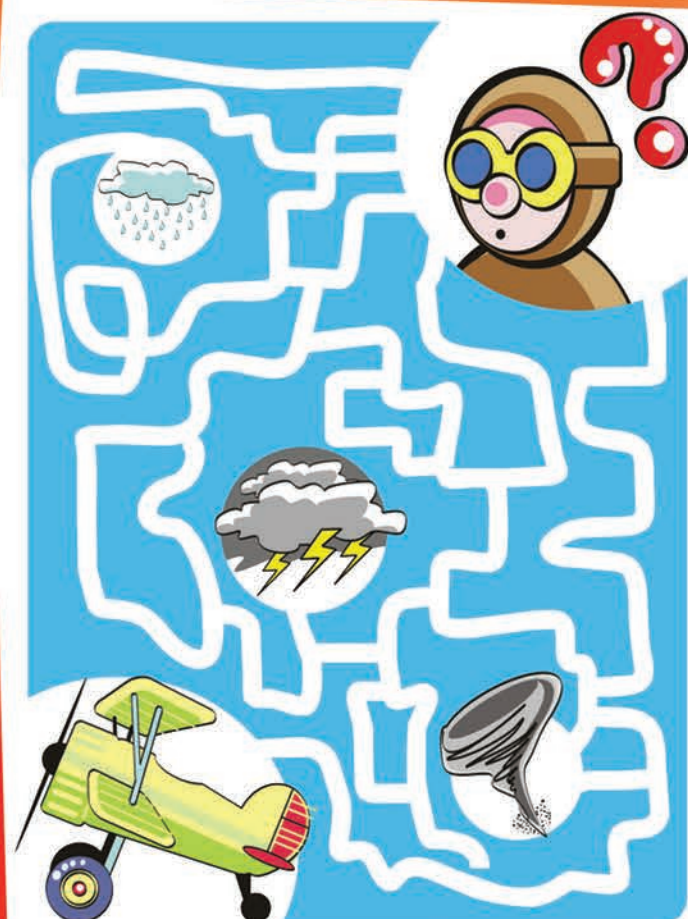
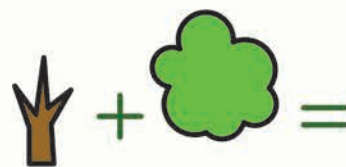
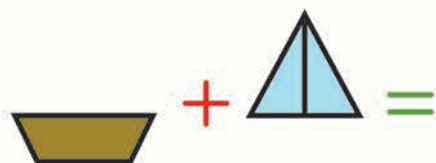
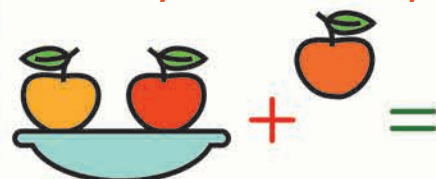

Кленовий листочок

**Домалюй половинку
листочка, поєднавши
пунктир.**

Домалюй після знаку рівності «=» зображення.

Пофарбована квітка

Багато років тому французький письменник Олександр Дюма написав роман «Чорний тюльпан». Щоб виростити справжній тюльпан чорного кольору, герой роману витратив дуже багато часу. За допомогою звичайного чорнила та води ми можемо створити сині гвоздики, жовті айстри, якщо на клумбі виростили лише білі.

Проведемо цікавий дослід.

Вам знадобляться: свіжозрізана біла квітка, ваза з водою, харчовий барвник або чорнило.

1. Обріжте стебло квітки, залишивши близько 5 см.
2. Додайте у вазу з водою кілька крапель барвника.
3. Поставте квітку в зафарбовану воду на кілька годин. Через деякий час її пелюстки почнуть набувати того ж кольору, що й вода у вазі.

Що відбувається?

Квітка «всмоктує» зафарбовану воду через вузькі судини – трубочки в стеблі. Проте якщо потім поставити квітку в чисту воду, вода набуде того ж самого забарвлення, що й квітка. Квітка ж не втратить набутого кольору.

Тепер ви знаєте, як перевіряти «натуральність» кольору квітів, які продаються. Якщо куплена квітка фарбує воду у вазі – вона має неприродний колір.

Зроби свій кольоровий тюльпан. Згідно зі схемою, розфарбуй його тим кольором, який тобі подобається.

Яке дерево має всього два листки?

В Африці росте дерево, яке протягом усього свого життя обходиться одними і тими ж двома листками. Це дерево – вельвічія. Стовбур у неї ледве досягає заввишки 50 см, але може мати в діаметрі метр, а то й більше, його деревина така ж щільна й тверда, як і в найвищій секвої, а живе це дерево дуже довго.

Коли два листки вельвічії з'являються з глибоких борозен у широкому приземкуватому стовбурі, вони зовсім невеличкі.

У міру росту ці листочки стають великими, широкими, товстими, ребристими. Минають роки, століття, а листки продовжують рости, громадячись незліченними складками на піску. Їхній зеленувато-коричневий колір не змінюється, вони не опадають. З часом вітер пустелі розколює їх уздовж, але всі ті ж два листки ростуть собі на стовбурі.

Живуть вельвічії довго: від декількох сотень до двох тисяч років. Вологу ця рослина отримує через глибокий корінь, який доходить до ґрунтових

вод, іноді проникаючи вглиб землі на 120 метрів.

Розмножується вельвічія яйцеподібними «шишками», що виростають на її стовбурі.

Господарочка

Детский сэндвич

«Цыпленок»

Ингредиенты:

На 1 сэндвич:

- серый хлеб для сэндвичей – 2 куса,
- сыр «Сулугуни» – 1 тонкий пласт,
- яйцо вареное вкрутую – 1/2 шт.,
- помидор небольшой – 1/4 шт.,
- огурец – 2 тонко порезанных кусочка,
- творог со сметаной (посолить) – 2 ст.л.,
- соевый майонез – 1 ст.л.,
- вареная морковь,
- лист салата – для украшения.

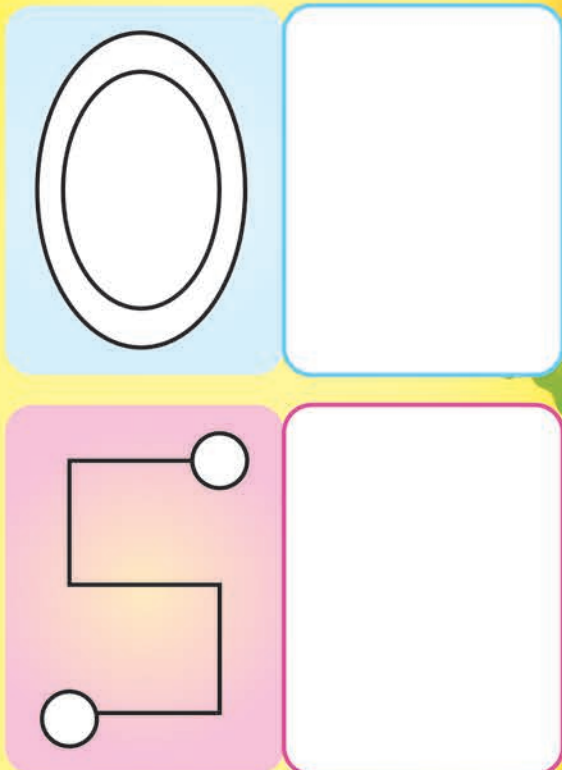
Приготовление

1. Вырезаем из первого куска хлеба овал, а из второго «скорлупу». Вырезанные детали подсушиваем в тостере (или духовке). Такой же величины овал вырезаем из тонкого пласта сыра.
2. Вареное яйцо мелко режем, добавляем мелко порезанный помидор без семян (чтобы не было лишней жидкости) и перемешиваем с 1 ложкой соевого майонеза.
3. Овальный тост немного промазываем творогом со сметаной, сверху кладем пластинки огурцов, далее яичную массу, сверху прикрываем овальной пластиной сыра и завершаем сэндвич «скорлупа», намазанная соевым майонезом.
4. Теперь из моркови вырезаем гребешок и клюв цыпленка, а из сыра делаем крылышки. Кладем сэндвич на лист салата и подаем к столу.

Приятного аппетита!

Моторика

В пустих квадратах нарисуй точно такі ж фігурки.

Незвичайні вимірювання

«Приходь до мене в чотири ступні» означало, що гість міг завітати о тій порі дня, коли довжина його тіні сягне довжини 4 ступень його ніг. Колись наші предки вимірювали час ступнями. Наприклад, запрошення: завдовжки 3 ступні — слід зачекати, бо ще рано. Беручи до уваги, що ступні ніг у людей різного розміру, наші предки, мабуть, часто або запізнювалися, або довго чекали одне на одного в гості.

Довжина та об'єм предметів також вимірювалися відповідно до розмірів тіла людини. Про це свідчать такі одиниці виміру, як «палець», «фут» (тобто ступня), «лікоть».

Ще є вимір довжини «аршин». Словники повідомляють, що ця міра довжини дорівнювала 16 вершкам (один вершок – це 4,4 см), третині сажня, 0,711 метра.

Російська міра довжини «сажень» використовувалася аж до 1917 року. Сажень – відстань між кінчиками середніх пальців розкинутих рук.

Ролики

Улітку 1875 року в Лондоні відкрився перший у світі роликовий каток.

Насправді цим видом спорту захоплювалися ще середньовічні японці ніндзя: вони використовували бамбукові ролики для пересування по гранітних плитах. Але першим визнаним «батьком» ковзанів став європеець – бельгійський винахідник Дербник Джо-зеф. На презентації свого винаходу в Лондоні він врізався у величезне дзеркало й отримав серйозні травми, оскільки його ро-

лики не могли повертатися та зупинятися.

Лише 1863 року ці проблеми розв'язав житель Нью-Йорка Джеймс Плімптон. Він використав гумову прокладку, щоб зафіксувати вісь. Коли ролер переносить свою вагу на одну ногу, прокладка стискається і колеса повертаються. Розробка Плімптона вважається основою для сучасних роликових ковзанів.

Винахідник відкрив багато майданчиків в Америці та Європі. Він створював їх для заможних людей, але по завершенню термінів його

патентів більш дешеві імітації роликових ковзанів заповнили ринок, і кататися стали всі.

Сучасні ролики мають від трьох до п'яти коліс, ліхтарики, підігрівачі, кондиціонери, лічильники відстані, порти для підключення до комп'ютера та бензодвигуни. Розробляються ролики, які змінюють геометрію коліс та черевика. Деякі ролики передають інформацію на вмонтований у шолом ролера екран. А в найдорожчих сучасних моделях цей екран оснащений приладом нічного бачення і камерою заднього огляду.

Какое животное во время сна превращается в ледышку?

В Канаде встречается пестрая черепаха, которая отлично приспособилась к отнюдь не жаркому климату этой страны. Ученые установили, что в зимнее время она не просто впадает в спячку, а полностью превращается в «ледышку».

Самка пестрой черепахи откладывает яйца летом, для этого она в рыхлой земле роет неглубокую бороздку. Осенью из яиц вылупляются детеныши. Однако они вовсе не торопятся покинуть свое укрытие, а зарываются еще

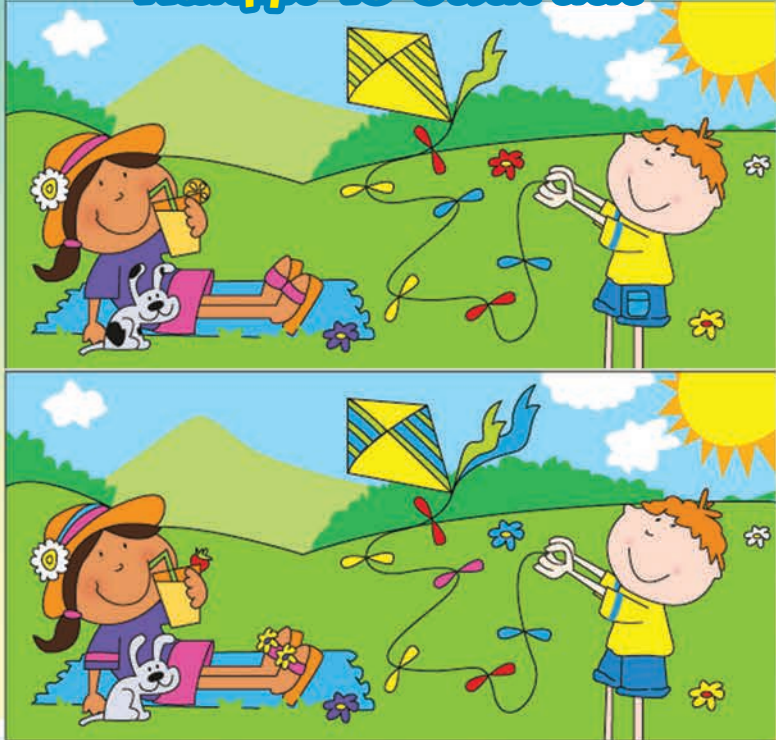
глубже в почву, избегая при этом встречи как с хищниками, так и с большими холодами.

Измеряя температуру в этих углублениях, ученые установили, что и там она падает до минус 8 градусов, но маленькие черепахи переносят и это. Оказалось, что более половины всей влаги, содержащейся в теле животного, за зиму превращается в лед, так что детеныш становится как бы каменным. Ну и ну!

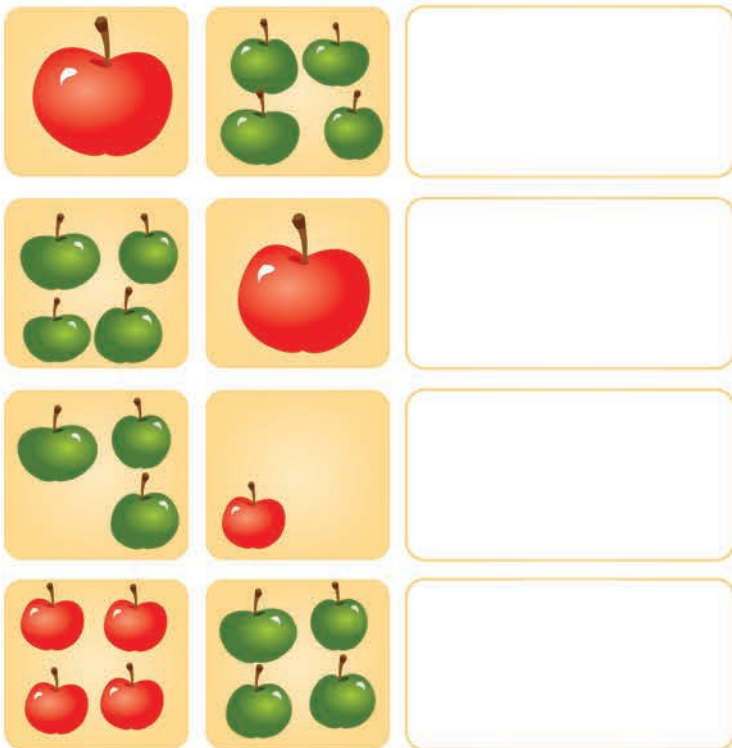

Найди 10 отличий

Логіка

Домалюй відповідь

Оленьи рога

Угадай, на чьих рогах висит яблоко. Чтобы это понять, можешь мысленно провести линию от яблока к голове оленя.

Микола Яненко

Мандрівник із країни Китанії

За морями та океанами лежить найвіддаленіша земля – Антарктида, безлюдна, скута вічною кригою. У воді довкола Антарктиди живуть найбільші у світі морські істоти – кити. Цей далекий загадковий край не дарма назвали Китанією. У країні Китанії мешкає сила – силенна дивовижних птахів. Дивовижних, бо мають крила, а не літають. Несуть яйця, але не в гнізда відкладають, а висиджують на скелях, ні на мить не кидаючи без нагляду, зігрівають їх під собою, аж доки не виплупляться з них пташенята.

Птах здається незграбним. А пірне у воду – риба кидається урозтіч. Бо так швидко махає крильми у воді, наче плавцями, що піймає здобич і на глибині.

Пінгвіни – так звуть цих птахів. Одного з таких мандрівників нам довелося зустріти аж поблизу південних берегів Африки. Я побачив птаха вперше і подумав, що це сидить на воді велика свійська качка. А за мить, хоч як ми вдивлялися у воду, вже ніде не бачили його. Коли зирк – аж пінгвін уже на палубі сусіднього траулера. Ми саме навантажували морожену рибу.

Пінгвін виструнчився. Крила, як руки, опущені вздовж тіла. Спина в нього чорна, живіт білий. І що дивно: на пінгвіна ніхто аніскілечки не зважає.

– Давно ви дружите з пінгвіном? – питаємо в рибалки.

– Уже з тиждень не відстає від нашого судна. Де ми, там і він.

– А як же він вилазить на палубу?

– По сліпу, – відказує рибалка.

Сліп – так називають виріз у хвостовій частині траулера. По ньому витягують сіті з уловом.

Моряк підійшов до пінгвіна, погладив йому шию. Птахові це сподобалося. Він вдячно поглянув на моряка. Той підніс йому до дзьоба рибину. Пінгвін винувато крутнув головою, ніби промовляв: «Не можу ж я поїдати всю рибу, якою мене частують. Живіт лусне».

– Ми вже скоро закінчуємо промисли, – сказав рибалка, – потім додому, в Одесу. Візьмемо й пінгвіна із собою. Може, у наших краях йому сподобається.

Минуло відтоді більше місяця. Якось випадково я зустрів у Одесі того самого моряка.

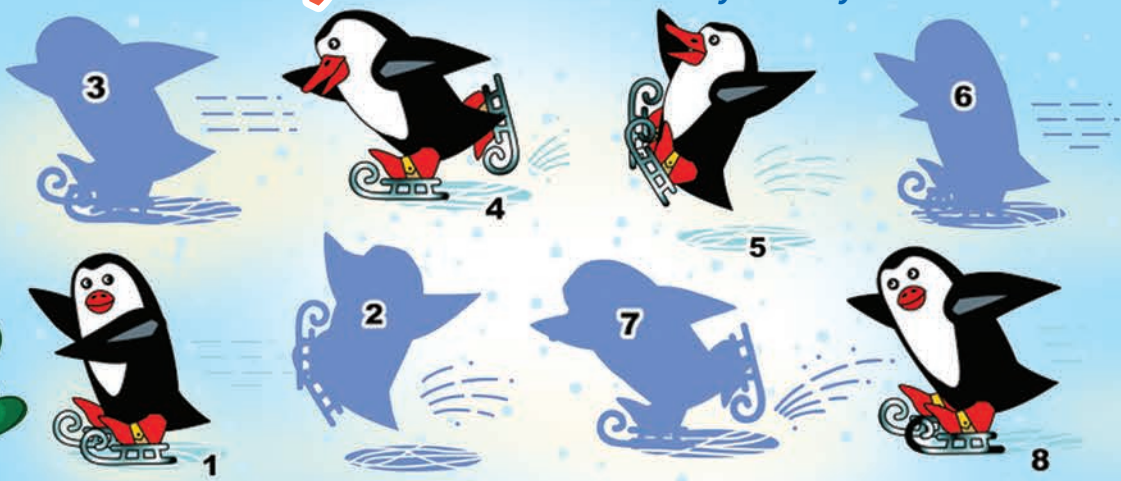
– Ну, де ж ви поділи пінгвіна? – запитую.

– Плив із нами ще кілька днів. А коли дісталися екватора, то однієї ночі його не стало, – відповів моряк.

Напевно, пінгвінові в його пір'яному кожусі докучала спека. Скотився сліпом у воду та й подався до рідної країни Китанії.

Веселунчики

Знайди тінь, яка відповідає кожному пінгвіну.

Малыш

Мите исполнилось только семь лет, но это был уже вполне самостоятельный человек. Правда, в школу его провожала мама, но возвращался он домой один. Однажды утром по дороге в школу они увидели, что почти на самом переходе копали глубокую яму. Мама сказала:

– Пойдешь назад – под ноги смотри, чтобы не свалиться!

Возвращаясь из школы, Митя увидел, что яма еще не засыпана, все ушли, даже лестницу не убрали, только ограду вокруг поставили. Мальчик уже хотел пройти мимо, да вдруг услышал собачий лай, жалобный, почти как плач. Он заглянул в яму, а там – собачка, маленькая, как игрушка. Увидела Митю, на лапки поднимается, хвостиком виляет и тоненько-тоненько лает, словно зовет его.

Недолго думая, Митя спустился вниз по лестнице, прыгнул с последней ступеньки, уселся рядом, гладит щенка и слова мамы приговаривает:

– Ну, малыш, успокойся, не плачь, все будет хорошо.

Собачонка лизет его руки и тихонько повизгивает.

Но как ее вытащить? Снял Митя свой длинный шарф, которым его мама укутывала, обвязал куртку и сунул щенка за пазуху. Так и полез с ним. Щенок прижимается к Мите, только изредка голову высовывает и щеки ему лизет, благодарит.

Вылез Митя и, придерживая свою находку рукой, помчался домой. Открыла мама дверь, даже назад отступила:

– Что с тобой? Почему ты такой грязный и растрепанный?

Митя стал объяснять:

– Там в яму щеночек упал, он так плакал, меня звал, я и полез. Вот он, – и вытащил из-за пазухи щенка. А тот прижался к Мите, смотрит испуганно и всем телом дрожит.

Заметив странный взгляд мамы, Митя пробормотал:

– Если тебе куртку жалко, то мы ее постираем. Она опять будет, как новая.

– Глупенький, – сказала наконец мама.

– Но ты же сама говорила, – продолжал оправдываться Митя, – что малыш вырвать и защищать надо, а он такой маленький, и видишь, он хочет остаться со мной...

– Хорошо, – сказала мама, – я пошла наливать воду в ванну, сначала искупаю тебя, а потом твоего малыша.

– Ура! – закричал Митя. – Ты, Малыш, навсегда останешься со мной! – Митя схватил щенка и поднял его высоко над головой. Тот как будто все понял и радостно залаял...

А в ванной мама, наливая воду, тихонько молилась:

– Господи, сохрани и помилуй сына моего, Митю. Пусть у него всегда будет доброе сердце.

Їжачки та гриби

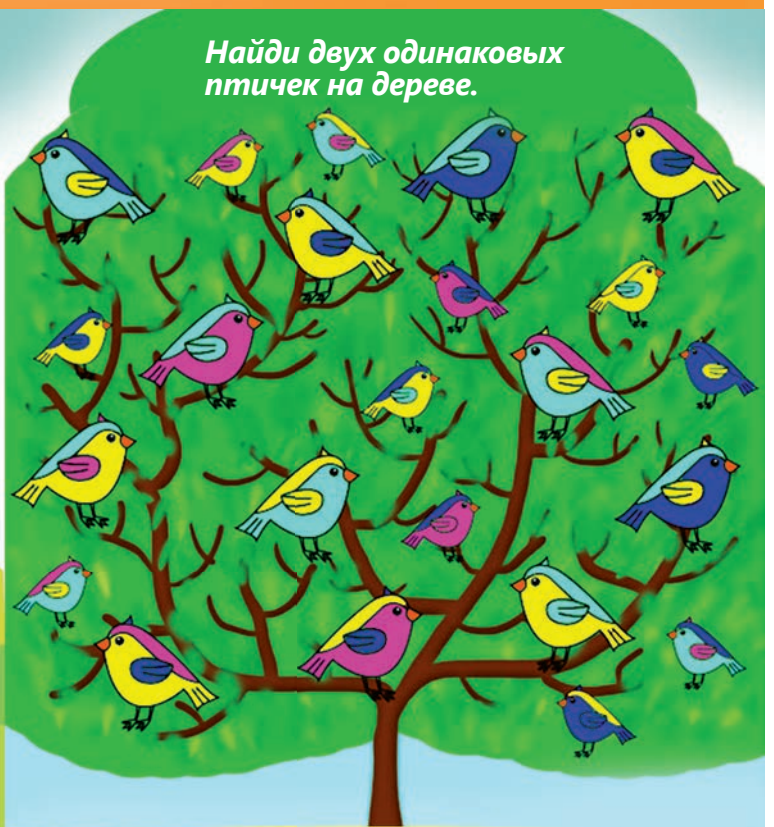

Намалюй приклад за допомогою зображення грибів, які несуть їжачки, та виріши його.

+

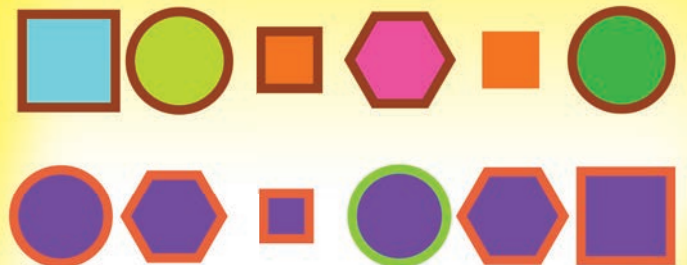
=

Найди двух одинаковых птичек на дереве.

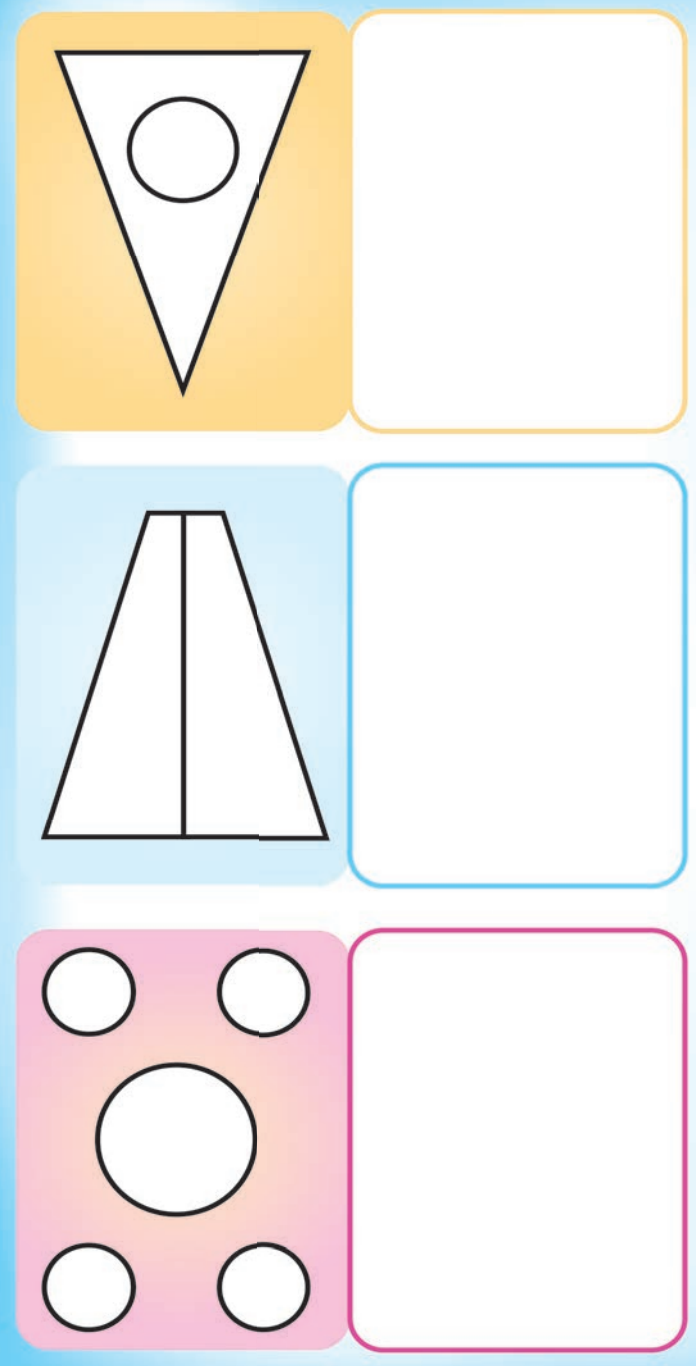
Логічні задачі

Знайди зайві фігури.

Моторика

В пустых квадратах нарисуй точно такие же фигурки.

Назар Стеценко

Оля Галюк

Юлія Хілько

Микола Іванчук

Марта Літвінчук

Вероніка Резанова

Ірина Редько

Марія Гарасюк

Настя Карисова

Вадим Гачинський

Ліза Джуря

Максим Кальба

НОВА ДИТЯЧА ПРОГРАМА
на телеканалі «НАДІЯ»

**PARKER'S
PUZZLES**

Тут ніколи
не буває нудно

11:30 Неділя

Шукайте ТК «Надія» в кабельних мережах,
Інтернеті і на супутнику Astra 4A:
5° сх.д., 12 284V, SR 27.500, FEC 3/4 hope.ua

Віктор Джердж

Кіра Журба

Даніїл Дудак

Малюнки читачів

Любі діти!

На адресу видавництва надійшла велика кількість ваших малюнків. На жаль, ми не в змозі відразу опублікувати всі ваші роботи. Чекайте їх в одному з наступних номерів.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua